॥ ४५॥ ४६॥ ४८॥ ४८॥ ४९॥ ५०॥ ५९॥ ५२॥ ५४॥ ५५॥ ५५॥ ५८॥ ५८॥ ५८॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांएकत्रिशद्धिकशततमोऽध्यायः॥ १३१॥ 11911 हेमपुंखाः प्रसन्नाग्राभीमसेनधनुश्च्युताः ॥ प्राच्छादयंस्तेराधेयंशलभाइवपावकं ॥ ४५॥ कर्णसुरिथनांश्रेष्ठश्छाद्यमानः समंततः ॥ राजन्व्यस्टजदुग्राणि शरवर्षाणिभारत॥४६॥तस्यतानशनिप्रस्यानिषून्समरशोभिनः॥चिच्छेदबहुभिर्भष्ठैरसंप्रामान्टकोदरः॥४०॥पुनश्रशरवर्षेणच्छादयामासभारत॥ कर्णोवैकर्तनोयुद्देभीमसेनमरिंदमः॥ ४८ ॥ तत्रभारतभीमंतुदृष्टवंतस्मसायकैः ॥ समाचिततनुंसंख्येश्वाविधंशललैरिव ॥ ४९ ॥ हेमपुंखाञ्छिलाधौता न्कर्णचापच्युताञ्छरान् ॥ द्धारसमरेवीरःस्वरदमीनिवरदिममान् ॥ ५०॥ रुधिरोक्षितसर्वागोभीमसेनोव्यराजत ॥ सम्द्रकुसुमापीडोवसंतेऽशोक्रवक्ष वत्॥ ५१॥ तत्तुभीमोमहाबाहोःकर्णस्यचरितंरणे॥ नाम्रध्यतमहाबाद्वःक्रोधादुहत्तलोचनः॥ ५२॥ सकर्णपंचविंशत्यानाराचानांसमार्पयत्॥ महीधर मिवश्येतंगूढपादैविषोल्वणैः॥५३॥पुनरेवचविव्याधषिद्वरशाभिरेवच॥मर्भस्वमरविक्रांतःसूतपुत्रंतनुत्यजं॥५४॥पुनरन्येनवाणेनभीमसेनःप्रतापवा न्॥चिच्छेदकार्मुकंतूर्णंकर्णस्यप्रहसन्निव॥ ५५॥जघानचतुरश्राश्वान्सूतंचत्वरितःश्ररैः ॥ नाराचैरर्करश्म्याभैःकर्णविब्याधचोरसि ॥ ५६॥ तेजम्मुर्ध रणीमाशुकर्णेनिभिर्यपत्रिणः॥यथाजलधरंभित्वादिवाकरमरीचयः॥ ५०॥ सवैक्कव्यंमहस्राप्यछिन्नधन्वाशराहतः॥ तथापुरुषमानीसप्रत्यपायाद्रयां तरं॥ ५८॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिकर्णपराजयेएकत्रिंशद्धिकश्ततमोऽध्यायः॥ १३१॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ स्वयंशिष्योमहेशस्यभगूत्तमधनुर्धरः॥शिष्यत्वंप्राप्तवान्कर्णस्तस्यतुल्योस्रविद्यया॥ १॥ तद्विशिष्टोपिवाकर्णःशिष्यःशिष्यगुणैर्युतः॥ कुंतीपुत्रे णभीमेननिजितःसतुलीलया॥२॥यस्मिन्जयाशामहतीपुत्राणांममसंजय॥तंभीमाद्दिमुखंदृष्ट्याकिन्नुदुर्योधनोववीत्॥३॥कथंचयुयुधेभीमोवीर्यश्ला घीमहावलः॥ कर्णोवासमरेतातकीमकार्षीद्तःपरं॥ भीमसेनंरणेदृष्ट्वाञ्चलंतिमवपावकं॥ ४॥ संजयउवाच रथमन्यंसमास्थायविधिवकल्पितं पुनः॥अभयात्पांडवंकणींवातोद्भूतइवार्णवः॥५॥कुद्धमाधिरथिदृष्ट्वापुत्रास्तवविशापते॥भीमसेनममन्यंतवैश्वानरमुखेहुतं॥६॥ चापशब्दंततःरु त्वातलशब्दंचभैरवं॥अभ्यद्रवतराधेयोभीमसेनरथंप्रति॥७॥पुनरेवतयोराजन्घोरआसीत्समागमः॥वैकर्तनस्यश्र्रस्यभीमस्यचमहात्मनः॥८॥